

Telegraf- og Postvæsenet. Der burde forbeholdes Kvinden udelukkende Adgang til visse Klasser af Embeder; thi ellers kommer hun ikke rigtig med.

Det gjør os ondt at meddele, at der hos de Medlemmer af Tingets højre Side, som havde Ordet, ikke raadede den samme Aand. Jagd savnede hos de danske Kvinder som Regel den Alvor, der er en Betingelse for, at de kunne udføre den Slags ansvarsfulde Pligter, som Telegrafvirksomheden fordrer. E. F. Larsen vilde have Kvinderne anbragte ikke som de mandlige Telegrafisters Konkurrenter, men som deres Hustruere. Ved at fremdrage Kvinden for stærkt fortrænger man Manden og skærper det sociale Spørgsmaal.

Indenrigsministeren lod dog ikke til personlig at dele den Uvilje, der hos en Del af den ham undergivne Administration findes mod Kvinderne. Han anerkjendte paa et Spørgsmaal fra Berg deres fortrinlige Brugbarhed som Kasserere, „idet de i saadanne Stillinger nok kunne anses for nok saa ærlige og paalidelige og ordentlige som Mænd, de have heller ikke saa mange Steder Ærinde.“ Om Ægteskabsspørgsmaalet udtalte han: „bl. a. følger Taushedsløftet med (Ansættelsen ved Telegrafvæsenet), og der er virkelig Telegrafembedsmænd, som for Alvor have gjort den Betragtning gjældende, at gifte Kvinder ikke bør ansættes, blandt andet ogsaa af Hensyn dertil. Det kan være mere eller mindre berettiget, men det er en Betragtning, som har været gjort gjældende for Alvor.“

Naturligvis Ministeren siger ikke rent ud, at det er en latterlig Taabelighed af de ham underordnede Telegrafembedsmænd, men han tager dog saa megen Afstand fra disse Vismænd, som Forholdene tillade. Vi ville da haade, at det maa lykkes Folketinget at bevæge Ministeren til at skride ind imod den Tilsidesættelse af Kvinden, hans Underordnede gjøre sig skyldig i.

Kjærlighed og Ægteskab.

En Udtalelse af C. Hostrup.

Af en Artikel i „Morgenbladet“ den 3dje December, rettet til „Politikens“ Redaktør, tillade vi os at anføre følgende Udtalelse, som formentlig har Betydning ogsaa ud over Øjeblikkets Pennefejde:

Det er, hvad jeg kalder „Zigøjnermoral“, det, at Ægteskabet, som et af Samfundet anerkjendt og stadfæstet Forhold, afløses af Kastekjæpsforbindelser. Jeg anser det slet ikke for umuligt, at der ogsaa i saadanne Forbindelser kan være virkelig Kjærlighed, som er saa trofast, at den holder Livet ud (Blichers Linka Smælem), og saa staa de i indre Værd for mig lige saa højt som de bedste lovgyldige Ægteskaber. Thi ogsaa for mig er det kun Kjærligheden, som kan gjøre kjødelige Kjønnsforbin-